

תלמודו בידו

יבמות

דף צט עמוד ב

א] אשת כהן שנתערב ולדה בולד שפחתה, מה דינם
קודם ששחררו זה את זה ?

ב] באופן הנ"ל, האם חולקים להם תרומה על הגורן
ומדוע ?

ג] אשת כהן שנתערב ולדה בולד שפחתה, מה דינם
אחר ששחררו זה את זה ?

ד] מה הביאור "אין נותנים להם קדשים, ואין מוציאים
שלם מידם" ?

א] שניהם אוכלים בתרומה [שאף עבד של כהן אוכל בתרומה]. אינם מטמאים למתים.
אין נושאים נשים, שהכשרות פסולות לעבד, והפסולות לכהן.

ב] ר' יהודה: חולקים רק אם באו שניהם ביחד. לפי שאין חולקים תרומה לעבד
אלא אם כן רבו עמו, שמא יחשבוהו לכהן ויעלוהו ליוחסין.
ר' יוסי: אף אם בא לבדו נוטל חלק בגורן, שבמקומו לא היו מעלים מתרומה ליוחסין.

ג] הגדילו, כופים אותם שישחררו זה את זה, כדי שיוכלו לישא אשה [הכשרה לכהן].
1. אינם מטמאים למת שמא הוא כהן, אך אם נטמא למת אינו לוקה.
2. אין נותנים להם תרומה בגורן, ואף אם שניהם באים ביחד.
3. אינם אוכלים בתרומה. אכל בשוגג, אינו משלם חומש שמא כהן הוא.
4. התרומה שמפרישים מגורנו, אינו נותן לכהן כי שמא הוא כהן, אלא מוכרה לו.
5. בכור, רועה עד שיפול בו מום וניתר לזר [אין להקריבו תם, כי זר אסור באכילתו].

ד] 1. אין נותנים להם בכורות וחרמים, אך אין מוציאים את הבכור והחרם שלהם מידם.
2. אין נותנים להם קדשים להקריב בבית המקדש.
היו חייבים קרבן, אין כופים אותם לתת לאנשי משמר להקריבו והעור יהיה להם.
אלא דינם ככהן שחייב בקרבן, שנותנו לכל כהן שירצה שיקריב עבורו.
וקשה, והרי מי שאינו יכול לעבוד בעצמו אינו יכול למנות שליח להקריב עבורו.